

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро
Наслов рада: Како је Леополд заволео књиге

Астрид Линдгрен је шведска књижевница (1907-2002.) која је написала много књига за децу. За њих је добила мноштво награда међу којима је и Повеља Змајевих дечјих игара 1985. године. Њена најпознатија књига је „Пипи Дуга Чарапа“. Поред тога што је била велики писац, била је и велики борац за права деце и животиња.

У овој књизи се говори о дечаку Леополду, који није волео да чита, али је на крају заволео књиге.

Све је почело када је Леополд за осми рођендан, уместо патика, добио књиге. Био је љут и разочаран. Љутио се на родитеље, зато што нису схватили да он не жели књиге за сваки рођендан. Он је имао страх од књига. Сањао је да га јури чудовиште, направљено од књига... Желео је да за овај рођендан добије патике. Да их обује, изађе напоље и трчи, трчи,... Његови родитељи нису обраћали пажњу на његове жеље, већ су му упорно куповали књиге, а нису знали да му објасне зашто треба читати. Били су лењи и немаштовити.

Зато је Леополд одлучио да побегне од куће. Ставио је ужину у ранац, ушао у аутобус и одвезао се до парка. У парку је трчао, играо се, а онда је одлучио да поједе ужину. Сео је на клупу поред једног слепог старца. Када су се упознали, старац му је причао о његовом животу, пуном путовања и авантура. На крају је рекао Леополду да жали што више не види и не може да заврши читање своје омиљене књиге. Дечак се понудио да му помогне. Отишли су у књижару и пронашли ту књигу, која се звала „Звездани путник“. Када је дечак покушао да чита, слова су се, као и обично, претварала у гомилу пијаних мрава. Старац га је питао да ли он уопште зна да чита, а он је почео да плаче. У том тренутку, продавачица је пришла и рекла старцу да је вероватно његов унук заборавио наочаре и да због тога не може да чита.

Старац је одвео Леополда кући и рекао његовим родитељима да су му потребне наочаре. Родитељи су га одвели код очног лекара и набавили му наочаре. После тога, Леополд је узео књигу „Звездани путник“ и прочитао је, а затим је отишао да старцу исприча крај књиге. Дечак је тако заволео да чита. На крају школске године родитељи су му купили патике. Трчао је по парку, а после би сео на клупу и причао са старцем о прочитаним књигама.

Ова књига на занимљив начин нам показује да треба да читамо књиге, како би научили нове ствари о свету око нас, али да је лепо и да слободно време проведемо напољу, у природи.

Тема: О дечаку који није волео да чита, јер је био кратковид, али је после уз помоћ доброг старца заволео књиге.

Време радње: Једног школског дана, после Леополдовог осмог рођендана.

Место: Леополдова кућа, школа, парк

Ликови: Леополд, Леополдови родитељи, слепи старац из парка.

Особине ликова:

Леополд - дечак од 8 година, као и сваки дечак више воли да трчи по парку, него да чита, међутим, нема храбрости да каже родитељима своје жеље.

Леополдови родитељи – неосетљиви, строги, непажљиви према Леополду.

Слепи старац из парка – интересантан, на занимљив начин је показао Леополду да књиге нису баук, да у њима може да се прочита нешто ново и да сазна о местима на којима никада није био.

Поруке: Књиге могу да буду интересантне и из њих можемо да сазнамо много.

Родитељи треба да обраћају пажњу на жеље своје деце и да их разумеју.

Сузана Тамаро је рођена 1957. године у Трсту. Писала је за децу и одрасле. Њен најпознатији роман је „Иди куда те срце води“.